

Sygn. akt *XVII AmE 175/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 3 lutego 2017 roku Nr (...)

- zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 lutego 2017 roku Nr (...) w pkt 2) w ten sposób, że obniża nałożoną na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P. karę pieniężną do wysokości 1000 zł (jeden tysiąc złotych),
- zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. XVII AmE 175/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 3 lutego 2017 r. wydał decyzję, w której na podstawie art. 168 pkt 11 i art. 170 ust. 4 pkt 1 oraz art. 169 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478 z późn. zm.) oraz art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wpisanego do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS (...) orzekł, że przedsiębiorca ten naruszył art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w ten sposób, że nie przedłożył Prezesowi URE w terminie 30 dni od zakończenia IV kwartału 2015 r. oraz I, II i III kwartału 2016 r. sprawozdań kwartalnych, zawierających informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii i za powyższe wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000 zł za nieprzedłożenie w terminie

sprawozdania za II kwartał 2016 r. w pozostałym zakresie, tj. za nieprzedłożenie sprawozdań za IV kwartał 2015, I kwartał 2016 i III kwartał 2016 r. odstąpił od wymierzenia kary.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył przedsiębiorca (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478 z późn. zm.) poprzez przyjęcie, że powód nie wywiązał się z obowiązku, o którym mowa w tym przepisie, a to, że powód nie złożył w terminie sprawozdań za IV kwartał 2015 roku oraz I, II i III kwartał 2016 roku,
2. naruszenie art. 168 pkt 11 w zw. z art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii poprzez nałożenie na powoda kary pieniężnej podczas gdy brak było podstaw do jej nałożenia
3. naruszenie art. 174 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, poprzez jego niezastosowanie i nieodstąpienie przez pozwanego od wymierzenia powodowi kary w przypadku sprawozdania za II kwartał 2016 roku.

Odwołujący wniósł o:

1. o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości ewentualnie,
2. zmianę zaskarżonej decyzji w części, tj. w zakresie pkt 2, w ten sposób, że za działanie opisane w pkt 1 pozwany odstępuje od wymierzenia powodowi kary,
3. zasądzenie od organu na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Strony na rozprawie podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod pozycją (...) (k. 16-18 akt sądowych)

Przedsiębiorca w dniu 1 czerwca 2015 roku został wpisany przez Prezesa URE do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o której mowa w art. 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii pod numerem (...). (k. 3 akt administracyjnych)

Przedsiębiorca przesłał sprawozdania wymagane na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii:

- za IV kwartał 2015 roku – listem poleconym nadanym 28 stycznia 2016 roku, data odbioru przez Prezesa URE – 1 lutego 2016 roku,
- za I kwartał 2016 roku – listem poleconym nadanym 27 kwietnia 2016 roku, data odbioru przez Prezesa URE – 4 maja 2016 roku,
- za II kwartał 2016 roku – listem poleconym nadanym 29 sierpnia 2016 roku, data odbioru przez Prezesa URE – 31 sierpnia 2016 roku,

- za III kwartał 2016 roku – listem poleconym nadanym 31 października 2016 roku, data odbioru przez Prezesa URE
- 3 listopada 2016 roku. (bezsporne)

Prezes URE pismem z dnia 23 listopada 2016 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, a także poinformował go o stawianym zarzucie i wezwał do przesłania wyjaśnień i uwierzytelnionych dokumentów. (k. 1 akt adm.)

Przedsiębiorca pismem przesłanym w dniu 12 grudnia 2016 r. złożył wyjaśnienia, informując, że złożył sprawozdania w przepisany terminie. (k. 4-6 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zmiana decyzji nastąpiła z innych przyczyn niż wskazane w odwołaniu.

Na wstępie należy przywołać treść art. 9 ust 1 pkt 7 ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r., poz. 478), zgodnie z którym wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji ma obowiązek przedłożenia Prezesowi URE sprawozdania kwartalnego, zawierającego wskazane informacje w terminie 30 dni od zakończenia kwartału. Termin na złożenie sprawozdania kwartalnego ma charakter materialnoprawny, co oznacza, że powinno ono zostać doręczone Prezesowi URE w terminie 30 dni od zakończenia kwartału. Złożenie sprawozdania zawierającego dane wskazane w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii nie jest czynnością procesową i nie mogą mieć do niej zastosowania terminy wyznaczone do dokonania czynności procesowych, nie mają do nich zastosowania zasady wynikające z art. 57§4 k.p.a.

Ponieważ przedsiębiorca został w dniu 1 czerwca 2015 r. wpisany przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, tj. rejestru o którym mowa w art. 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, posiadał obowiązek wynikający z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy. Zatem termin do złożenia przez Przedsiębiorcę kwartalnego sprawozdania za IV kwartał 2015 roku upłynął w dniu 30 stycznia 2016 r., za I kwartał 2016 r. – 30 kwietnia 2016 r., za II kwartał 2016 r. – 30 lipca 2016 r. i za III kwartał 2016 r. – 30 października 2016 roku. W tym terminie Przedsiębiorca nie wywiązał się z ww. obowiązku, dlatego też Prezes URE wszczął postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, a także poinformował go o stawianym zarzucie i wezwał do przesłania wyjaśnień i uwierzytelnionych dokumentów. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że brak było podstaw do uznania, że pozwany naruszył swoim zachowaniem przepis art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Z uwagi zaś na fakt nie złożenia przez powoda do Prezesa URE w przepisany terminie sprawozdań jakich wymaga ustawa o odnawialnych źródłach energii wystąpiły przesłanki wynikające z treści art.168 pkt 11 w zw. z art. 170 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii i pozwany mógł nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną. Stąd zarzut naruszenia powyżej zacytowanych przepisów należy uznać za nieprawidłowy.

Mając na względzie powyższe rozważania, także zarzut naruszenia przez pozwanego art. 174 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii nie znajduje uzasadnienia. Zgodnie bowiem z treścią ust. 2 tego przepisu Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość. Dla zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej muszą łącznie wystąpić następujące przesłanki: 1) zakres naruszeń jest znikomy; 2) podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek; 3) zaprzestanie naruszania prawa lub realizacja obowiązku musi nastąpić, zanim właściwy organ powziął wiadomości o naruszeniu. W przedmiotowej sprawie nie istnieją podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na powoda za opóźnienie złożenia sprawozdania za II kwartał 2016 roku. O ile przesłanki 2 i 3 rzeczywiście wystąpiły, to

trudno uznać złożenie sprawozdania po miesiącu od ustawowego terminu za niosące znamię znikomości naruszenia przez powoda przepisów ustawy.

Sąd stwierdza, że co do zasady odwołanie powoda jest niezasadne, ponieważ wskazane w odwołaniu naruszenia w realiach przedmiotowej sprawy nie miały miejsca. Stwierdzone uchybienia miały miejsce, chociaż w trzech przypadkach Prezes URE słusznie uznał, że zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia powodowi kary. W ocenie Sądu Prezes URE prawidłowo ustalił stan faktyczny, niekwestionowany przez powoda w przedmiotowej sprawie. Prawidłowo też nałożył karę pieniężną w wysokości 10.000 zł, tj. wysokości która obowiązywała w dacie wydania przedmiotowej decyzji i była wysokością ściśle określoną kwotowo w przepisie art. 174 ust. 4 pkt 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii. Zatem wysokość kary pieniężnej nie była wówczas uzależniona ani od stanu finansowego podmiotu, ani też nie była ustalana na zasadzie miarkowania.

Sąd stwierdza natomiast, że przepis art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii został zmieniony przez art. 1 pkt 59 lit a tiret pierwsze ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 1276) zmieniającej m.in. ustawę z dnia 14 lipca 2018 r. Ustęp 4 pkt 2 tego przepisu po zmianie brzmi: „wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 11, 11b, 12, 14, 16 i 18, wynosi 1000 zł.

Podkreślenia w tym miejscu zatem wymaga, że Sąd orzekając w przedmiotowej sprawie wziął pod uwagę przepis art. 316 k.p.c., zgodnie z którym Sąd wydając wyrok bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, co oznacza, że przepis ten statuuje zasadę aktualności wyroku. Zasada ta obejmuje zarówno obowiązujące przepisy, mogące stanowić podstawę rozstrzygnięcia, jak i okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, Legalis Nr 40751).

W związku z powyższym należało przy orzekaniu w sprawie niniejszej, w zakresie określenia wysokości nałożonej kary pieniężnej uwzględnić stan rzeczy obowiązujący w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy, a który uległ zmianie w stosunku do tego, jaki obowiązywał w chwili wytaczania powództwa. Przy czym „stosownie do treści art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Stan rzeczy o jakim stanowi cyt. przepis obejmuje zarówno stan faktyczny, ustalony w danej sprawie jak i stan prawny” (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 22 sierpnia 2018 r., III AUa 128/2018, publ. LEX nr 2538410).

Sąd w przedmiotowej sprawie zastosował zatem warunki łagodniejsze, stosując wobec przedsiębiorcy względniejsze przepisy związane z wymierzeniem kary pieniężnej. W tej sytuacji względniejszą dla powoda kara pieniężna jest kwota 1.000 zł, wskazana w art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w aktualnym brzmieniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³§2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Wobec stwierdzenia, że co do zasady odwołanie nie było zasadne, zaś przyczyną zmiany decyzji poprzez zmianę kary była zmiana przepisów, zastosowana w przedmiotowej sprawie na korzyść względem powoda, pozwanemu należały się koszty zastępstwa procesowego w pełnej wysokości. O kosztach postępowania rozstrzygnięto zatem na podstawie art. 98 k.p.c., zaś wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego określono w wysokości 720 zł ustalonego w oparciu o treść §14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.)

SSO Dariusz Dąbrowski